

Modrar!

Behandla vilket som helst sår, vilken som helst kläda eller hudskada med Zam-Buk. Den lindrar smärta, förhindrar inflammation och gör ny hud.

SVARARTEDE HUVUDSÅR.—Mrs. E. Webster, 519 Selbourne St., Montreal säger: —"Vi fruktade för att våra lilla flickor skulle förlora sitt vackra hår. Men Zam-Buk räddade henne. Genom en stadig behandling med denna utmärkt salva lyckades vi utrota alla spår av dessa föreskränkliga huvudsår."

FINGERTIPPEN AVSKUREN.—Mrs. J. E. Bierwirth, Carnduff, Sask., skriver: —"Min lille söster rådde skära tippan av ett finger, och det såg ut som att vi skulle tvingas anlita läkare. Lyckligtvis hade jag en ask Zam-Buk tillhands. Medels denna smått lilla smärtan och blodflödet och såret läktes på några få dagar."

Skaffa Eder en ask Zam-Buk från Eder handlande idag. En storlek endast, 50c, 3 för \$1.25. Zam-Buk medicinal och toalettvård, 25c per bit.

VAR.

Träden knoppas, alla hoppas, blicken porlar, solen strålar, lyser över sjö och strand. Alla unga, le och sjunga, pulsar bränna, längtan känna, blodet brusar, våren tjuvar, hjärtan flamma till brand. Men och kvinnan, då du tittar, med varandra, samman vandra, ut skogen hand i hand.

Söder glittra, flägar kvittra, hilsa våren, ut skogen, på ett gammalt känt mårer. Och ett plöjer, bonden trogen, nu arbetar, hästen streftar, vana händer, tesen vänder, lön för midan snart den ger. Han fått lära, snullen är, ökat blänker, och han tänker, Ack hur skönt nu vårsol ler.

FRÅGOR OCH SVAR.

Herr redaktör. Var vänlig besvara mig nedanstående fråga i Eder arade tidning. Är det någon led för en arbetare nu, att resa till B. C. för att söka arbete. Och var vore den bästa platsen att resa för att lära hand?

L. Saks.

S. V. A. R. Av allt att döma är arbetstillfällena i British Columbia i en cansk goda. Det finns en del goda "homestead" att tillgå i var och en av de tre prairieprovinserna såväl som British Columbia. Kartor och fullständiga upplysningar kunna erhållas från Dominion Land Offices i Winnipeg, Man., Regina, Sask., Edmonton, Alta. samt från Deputy Minister of Lands, Victoria, B. C.

FRÅN LAC DU BONNET, MAN.

Som Mr. Frank Pearson tror att det var Oscar Johansson som svarade på hans brev i S. C. T. må meddelas att O. J. tyttat att det vore onödigt för honom att skriva den här gången. När vi både honom om att skriva svarade han helt enkelt: "Det är oöndigt. Frank Pearson har tappat balansen så grundligt att det måste absolut någon annan åtaga sig att rätta på det lilla". Och detta så, att jag inte tror det finns mer än ett distrikt, som kan kallas det bästa i västra Canada och det distriktet heter "Man. — Sask. — Alta. — B. C."

EXEMPLARSKT.

Arade red. av S. C. T. Innehållande 25.00 i post moneyorder, för vilken summa Ni torde godkänna krediten mig till behörig tid.

Peter Ekman, Brownlee, Sask.

\$8.00 betalar Eder tidning till februari 1927. Hjärtligt tack. RED.

UR ETT BREV.

Det är givetvis glädjande faktum att den märkbara förbättring i redaktionen av Svenska Canada-Tidningen, vilken allt sedan Mr. Haggblads övertagande av styret, gör och har gjort sig gällande.

Redaktionsartiklarna äro utmärkta och i allmänhet baserade på en stor portion sunt förnuft, vilket i sin ordning har till följt en mera uppmärksam och tänkande läsare.

Joseph Swanson, Baltimore, Md.

FRÅN BERGLAND, ONT.

red. av S. C. T. Jag har nu skam till sågandes läst Svenska Canada Tidningen på kredit ett helt år, så nu må jag se till och insända betalningen om jag skall tänka på den något mer. Det skulle bli tomt efter tidningen om den ej skulle komma. Jag är nu så van vid att den kommer varje vecka. Jag sänder nu i \$5.00 att betala den förlutna årets prenumeration och så får ni krediträta mig för resten. Var god ursäkt mig för det jag lämnat Er vänta så länge, men jag kunde ej hjälpa det på grund av omständigheterna.

Var hälsad hälsad och tackade på det hjärtligaste från en ringa vän P. J. Olson.

FRÅN WARBERG, ALTA.

Om det intresserar läsekretsen av denna tidning vill jag ge en del upplysningar om förhållandena i den trakten och omöjligt. Arbetsförhållandena här hava varit uroliga lika som under föregående vintrar. Skogsarbeten hava i huvudsak varit de enda att påräkna vintertiden. Det finnes en hel del små sägverk i trakten om merendels äro i gång vintertiden och även en del som äro i verksamhet året om. Ett bland de allra sägverken här i Värmdalsdistriktet torde vara Albin Bensons, som också är rekommenderat för sina trävaror m. m. Det torde också vara pågående av denna ädlnings älskare som icke känna till den nya North Western-Lacombe-Edmonton järnvägen som nu är under byggnad. Här närvarande är järnvägens ändpunkt med dess förarbeten förklarad vid Kyston där en s. k. stad är planlagd och många äro de redan, som ha skaffat sig byggnadstillstånd och äro i färd med att uppföra de första husen i staden Britton, som också skall bli divisionspunkt. Den station torde med tiden bli en viktig plats alltså den kommer att bli en utsköppningsort för trävirke en lång följd av år framåt. Att det inom en kort tid kommer att bli stora förändringar till ett bättre vid denna utkant av civilisationen, tarvar ingen professor att förutsäga. Det är icke allena stora skogsområden som här slumra med många millioner gott timmer utan det finns även mycket bet av stenkol och andra förnödenheter som jorden ger. Stora sträckor av fruktbar jord väntar på en idog jordbrukare — icke på spekulanter och lättfärdiga. Den väntar på kraftiga, ihärdiga och karaktärsfulla individer. Denna omvärld är mycket däre för sådana individer, som ha sin styrka i munnen. Med redaktörens tillstånd skall jag längre fram återkomma med fortsättning. Ole Nyberg.

Välkommen igen — RED.

FRÅN MONARCH, ALTA.

Arade red. Satt just nu och läste hr. Hofors uppmärksamhet till S. C. T:s läsare att sända in bidrag till brevpalten, och eftersom det är en del av tidningen, jag och säkert många flera, sätta värde på, skall jag skriva lite "ögonkrök", som man säger på Stockholms slängspråk.

Jag tillhör de mera gröna svenska canadierna, i det jag knappast varit här två år ännu. När jag reste hemifrån, Södermanland, var där en hel del personer, som avrådde och såg mig en hel del goda råd, i deras ögon goda alltså. "Då som råd lyder är vis" heter det, så jag måste ha varit utan den gången. (Jag måste det dock icke). Jag lovade dem emellertid, att om jag inte "gillade klimatet", så skulle jag resa hem igen efter ett år, men jag är fortfarande här och håller på att rusta mig för att börja som egen bos på 1/4 sektion "irrigated land" beläget i "Lethbridge Northern Irrigation District", ett namn som jag är säker på, många av de brade läsarna sett omnämnas i tidningarna. Nu skulle jag förstås torja skryta över "Sunny Southern Alberta", likaväl som så många andra skryta över de olika delar av Canada, där de leva. Det gör jag emellertid icke utan säger bara: "Här är klimatet lika bra som "Sunny Southern". Jag tror inte god jord och tillräckligt regn i rätt tid ensamt göra välbärgade lantmän numera. Jag tror och vet att det beror på lantmannen själv i hög grad, om han är välbärgad eller ej. Naturligtvis finns det undantag, men jag tror, jag som regel har rätt. Och detta så, att jag inte tror, det finns mer än ett distrikt, som kan kallas det bästa i västra Canada och det distriktet heter "Man. — Sask. — Alta. — B. C."

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN, WINNIPEG MANTOBA, TORSIDAGEN DEN 22 APRIL 1926.

och så hoppas jag, att red. får många flera bidrag till brevpalten och alla utestående dollar, så vi kan få en stor svensk tidning i Canada i en nära framtid. En hälsning till alla landsmän och till alla.

Peter Ekman, Brownlee, Sask.

NACRA TIDNINGSTANKAR.

Det har tid efter annan påpekats att svenskarna i Canada borde gynna sina egna tidningar genom att skänka bidrag till dem. Det ser dock ut som om svenskarna i Canada inte skulle ha något att säga till om när det gäller den svenska pressen. Det är dock ett faktum att den svenska pressen i Canada är mycket svag och att den borde stärkas. Detta kan ske genom att svenskarna i Canada börjar skänka bidrag till de svenska tidningarna. Detta är ett viktigt steg för att stärka den svenska pressen i Canada och för att göra den mer inflytelserik.

Ja, kanske den tiden kommer då Augustana, från toppen av någon hundraprocent amerikansk patriotism, skall ge förslag att det är bättre för en kamel att gå i hemmet än att gå i en kamel som en talar amerikanskt, att komma in i hemmet.

Ottolirare saker har hänt här i världen. De mest förekommande exemplaren av statstidningar här i världen är alla Svenska Amerikanska, Svenska Trybnon-Nyhetor, Svenska Amerikanska Posten och som svarer i transnaden kommer Svenska Kuriren.

Att orsaken till statstidningarnas framgång i Canada skulle vara deras politiska hållning i ett eller annat avseende, eller något särskilt intresse, fullt rätt. Redaktionen behandlar dagens frågor för övrigt, är väl utrustad när det gäller att om den äldre uppgiften av den svenska invandrartidningen, utan att i det lämpliga de almanackor, handboken och liknande presenter som prenumeranterna får i motgå, som bidrag till spridningen.

En spik som drar bra är väl också den liberala kommissionen som bejalar för anskaffning av nya prenumeranter. Där till kommer dessa tidningars stora pappersmängd, som för husmoder i synnerhet torde ha kan skicka mycket att betyda. Äminstone ut på skidorna där vädillan är i gång, så att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

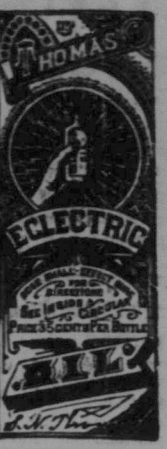
En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

En tidning med större pappersmängd har dessutom mera utrymme och plats för småberättelser och historier i stil med Anderson-Kans Kalle och det är väl så, vilket man blundar för saken eller ej, att det sedan länge betänks att det är väl att i tidningen se till att man får så mycket "ollande" som möjligt för pengarna.

Electric Oil

för maskiner och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HÖSTA, FÖRKYLNING, VICKNING, SÄR, SKAVSAR, LAM RYGG, ETC.

Få det bästa PRIS 35c överallt.

månen var det som var så en enfaldig, att han låt en så enkel och intetsägande lagrapport skrivas sig.

fråg att göra goda affärer med sin var? Man kan helt enkelt svara. Inom med sunt förnuft. Mnesotaborna var glada att sektens ledarna varit så hänsynfulla vid stiftandet av denna extra lagrapport, och de lät ej heller gräset växa under sina fötter när det gällde att ge sina största kunder med god var.

Priset fördrubblades ibland, innan varan blev smuglad över gräset. Men vad betydde detta, då var det sup av en matbädd storlek bettade det vackra priset av femtio cents.

Den goda förtjänsten lockade nu allt fler att bryta emot lagen. Nykterhetsprincipen respekterades ej längre med samma ulla som förr. Folket i allmänhet kände sina goda förtjänster överbord och blev de värsta brännvinsslagarna. Pengar, var allt som nu fick rum inom deras tankar.

Men så blev åttiofem inbörskningen stoppad och ett litet lugn inträdde, och återigen trodde man att narkotikaförbudet skulle visa sin goda effektivitet bland befolkningen.

Men vad fann man i dess ställe? Jo, alla hotell med stora läger, på hand, följande att ledningen en kongress som aldrig sett sin liv i historien.

Förbudsvärnerna hade sina spårhundar överallt, men vad hjälpte det, då dessa voro läsa nog att taga motby av hotell. Priset per sup var här femtio cent, lika som på Minnesota, och likaså storlek det samma. Natt och dag var lika, om man ville ha en sup. Någon gång hände det väl, att en liten fångst gjordes, med en tvåhundra dollars biter som resultat, men detta var endast för att slå blå dunster i ögonen på folk.

Så började en annan sorts period när de inbörskade lagren började att slå till. Den första kongressen i den intressanta i Ontarios historia.

För i förlägnade nämna, att vi leva i en provins, där månen skiner lika, både natt och dag.

Ordet skiljer sig: Tillfället gör tjeven! Så var det även med hembrännaren. Det var klart som dagen att det här stod en välbefärdande i näringslivet till buds. Varför lekte man tillfället i akt och blev oberödd?

Så resonerade många, och slutet blev, att vi nu äro översvämmade utav människens producenter.

Krogarna fungera som i gamla goda tiden med endast det undantaget, att de behöva de icke betala en böge till stadens, utan tillåts alla den frihet den berär.

Vad skall det bli utav de barn som måste växa upp i en sådan omgivning? Har ni rätt att klandra dem, och slutligen även dom som efter deras förfärdigheter?

I de hem där hembrännaren likas kan man ofta se, att de dricka, och se, hur rutit och druckarna drar fram skäl den samhällsordningen blivit. Kom och se för er själva, i om icke tron! Och Ni skola snart få ögonen öppna för narkotikaförbudets verkningar.

Med en innerlig lycksönskan för tidningens framtida väl, dess närings och medarbetare, slutar jag min lilla uppsats som lovar att komma åter, om jag finner råd för Red:s kritiska blickar.

Nedtecknat i "Månens sken."

EN SANNFÄRDIG LIVSBILD

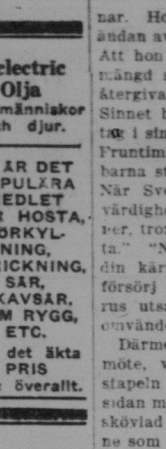
Sven Anderson var kantare vid ett sägverk uppe i mellersta Norrland i Sverige, gift och familjen bestod av fyra barn och hustrun, så han hade nog det som hang efter. Debet o. kredit gick ej ihop av den lilla avlöningen. Det gjorde, att han ofta var gnatt på både hustrun och barn, ehuru hustrun på sitt vis sökte förlösa honom krona genom att tvätta kläder för ungkarlar, som arbetade vid sägen.

En större bondby låg i närheten av sägen. I byn fanns även missionshus. Det kommo pingstvännar, sven sakt nyligen hade börjat.

Sven besökte deras möten och församlingen sitt plats, emedan han hade nattskift. Inspektören gick till Svens hem för att höra efter, om han var sjuk. Det var just en kväll, då Sven skulle tjänstgöra. Sven hade alltså gått till mötet och hustrun undlade, att han ej varit sjuk utan varit till mötena, som räckte långt in på tatten.

Predikanten hade rest och Sven mötte upp vid sägen att intaga sin tur på dagskiftet men fick väskat. Inspektören sade till honom: "Om det varit en gång, hade jag haft övrigseende, men hela veckan och därtill bör ni tänka på familjen." Sven svarade: "Man må mera lyda Gud än människor."

Skifter detta beslot han välja den ännu icke predikanten och gav sig i väg och blev borta utan att bekymra sig om familjen. Hustrun berättar sig fråg att söka reda på honom, sedan hon fått lämna barnen till några grannar.

Electric Oil

för maskiner och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HÖSTA, FÖRKYLNING, VICKNING, SÄR, SKAVSAR, LAM RYGG, ETC.

Få det bästa PRIS 35c överallt.

månen var det som var så en enfaldig, att han låt en så enkel och intetsägande lagrapport skrivas sig.

fråg att göra goda affärer med sin var? Man kan helt enkelt svara. Inom med sunt förnuft. Mnesotaborna var glada att sektens ledarna varit så hänsynfulla vid stiftandet av denna extra lagrapport, och de lät ej heller gräset växa under sina fötter när det gällde att ge sina största kunder med god var.

Priset fördrubblades ibland, innan varan blev smuglad över gräset. Men vad betydde detta, då var det sup av en matbädd storlek bettade det vackra priset av femtio cents.

Den goda förtjänsten lockade nu allt fler att bryta emot lagen. Nykterhetsprincipen respekterades ej längre med samma ulla som förr. Folket i allmänhet kände sina goda förtjänster överbord och blev de värsta brännvinsslagarna. Pengar, var allt som nu fick rum inom deras tankar.

Men så blev åttiofem inbörskningen stoppad och ett litet lugn inträdde, och återigen trodde man att narkotikaförbudet skulle visa sin goda effektivitet bland befolkningen.

Men vad fann man i dess ställe? Jo, alla hotell med stora läger, på hand, följande att ledningen en kongress som aldrig sett sin liv i historien.

Förbudsvärnerna hade sina spårhundar överallt, men vad hjälpte det, då dessa voro läsa nog att taga motby av hotell. Priset per sup var här femtio cent, lika som på Minnesota, och likaså storlek det samma. Natt och dag var lika, om man ville ha en sup. Någon gång hände det väl, att en liten fångst gjordes, med en tvåhundra dollars biter som resultat, men detta var endast för att slå blå dunster i ögonen på folk.

Så började en annan sorts period när de inbörskade lagren började att slå till. Den första kongressen i den intressanta i Ontarios historia.

För i förlägnade nämna, att vi leva i en provins, där månen skiner lika, både natt och dag.

Ordet skiljer sig: Tillfället gör tjeven! Så var det även med hembrännaren. Det var klart som dagen att det här stod en välbefärdande i näringslivet till buds. Varför lekte man tillfället i akt och blev oberödd?

Så resonerade många, och slutet blev, att vi nu äro översvämmade utav människens producenter.

Krogarna fungera som i gamla goda tiden med endast det undantaget, att de behöva de icke betala en böge till stadens, utan tillåts alla den frihet den berär.

Vad skall det bli utav de barn som måste växa upp i en sådan omgivning? Har ni rätt att klandra dem, och slutligen även dom som efter deras förfärdigheter?

I de hem där hembrännaren likas kan man ofta se, att de dricka, och se, hur rutit och druckarna drar fram skäl den samhällsordningen blivit. Kom och se för er själva, i om icke tron! Och Ni skola snart få ögonen öppna för narkotikaförbudets verkningar.

Med en innerlig lycksönskan för tidningens framtida väl, dess närings och medarbetare, slutar jag min lilla uppsats som lovar att komma åter, om jag finner råd för Red:s kritiska blickar.

Nedtecknat i "Månens sken."

EN SANNFÄRDIG LIVSBILD

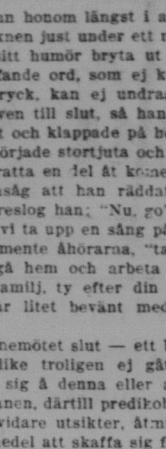
Sven Anderson var kantare vid ett sägverk uppe i mellersta Norrland i Sverige, gift och familjen bestod av fyra barn och hustrun, så han hade nog det som hang efter. Debet o. kredit gick ej ihop av den lilla avlöningen. Det gjorde, att han ofta var gnatt på både hustrun och barn, ehuru hustrun på sitt vis sökte förlösa honom krona genom att tvätta kläder för ungkarlar, som arbetade vid sägen.

En större bondby låg i närheten av sägen. I byn fanns även missionshus. Det kommo pingstvännar, sven sakt nyligen hade börjat.

Sven besökte deras möten och församlingen sitt plats, emedan han hade nattskift. Inspektören gick till Svens hem för att höra efter, om han var sjuk. Det var just en kväll, då Sven skulle tjänstgöra. Sven hade alltså gått till mötet och hustrun undlade, att han ej varit sjuk utan varit till mötena, som räckte långt in på tatten.

Predikanten hade rest och Sven mötte upp vid sägen att intaga sin tur på dagskiftet men fick väskat. Inspektören sade till honom: "Om det varit en gång, hade jag haft övrigseende, men hela veckan och därtill bör ni tänka på familjen." Sven svarade: "Man må mera lyda Gud än människor."

Skifter detta beslot han välja den ännu icke predikanten och gav sig i väg och blev borta utan att bekymra sig om familjen. Hustrun berättar sig fråg att söka reda på honom, sedan hon fått lämna barnen till några grannar.

Electric Oil

för maskiner och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HÖSTA, FÖRKYLNING, VICKNING, SÄR, SKAVSAR, LAM RYGG, ETC.

Få det bästa PRIS 35c överallt.

månen var det som var så en enfaldig, att han låt en så enkel och intetsägande lagrapport skrivas sig.

fråg att göra goda affärer med sin var? Man kan helt enkelt svara. Inom med sunt förnuft. Mnesotaborna var glada att sektens ledarna varit så hänsynfulla vid stiftandet av denna extra lagrapport, och de lät ej heller gräset växa under sina fötter när det gällde att ge sina största kunder med god var.

Priset fördrubblades ibland, innan varan blev smuglad över gräset. Men vad betydde detta, då var det sup av en matbädd storlek bettade det vackra priset av femtio cents.

Den goda förtjänsten lockade nu allt fler att bryta emot lagen. Nykterhetsprincipen respekterades ej längre med samma ulla som förr. Folket i allmänhet kände sina goda förtjänster överbord och blev de värsta brännvinsslagarna. Pengar, var allt som nu fick rum inom deras tankar.

Men så blev åttiofem inbörskningen stoppad och ett litet lugn inträdde, och återigen trodde man att narkotikaförbudet skulle visa sin goda effektivitet bland befolkningen.

Men vad fann man i dess ställe? Jo, alla hotell med stora läger, på hand, följande att ledningen en kongress som aldrig sett sin liv i historien.

Förbudsvärnerna hade sina spårhundar överallt, men vad hjälpte det, då dessa voro läsa nog att taga motby av hotell. Priset per sup var här femtio cent, lika som på Minnesota, och likaså storlek det samma. Natt och dag var lika, om man ville ha en sup. Någon gång hände det väl, att en liten fångst gjordes, med en tvåhundra dollars biter som resultat, men detta var endast för att slå blå dunster i ögonen på folk.

Så började en annan sorts period när de inbörskade lagren började att slå till. Den första kongressen i den intressanta i Ontarios historia.

För i förlägnade nämna, att vi leva i en provins, där månen skiner lika, både natt och dag.

Ordet skiljer sig: Tillfället gör tjeven! Så var det även med hembrännaren. Det var klart som dagen att det här stod en välbefärdande i näringslivet till buds.